

Wanda & Banda, Kaktus

Dentysta zrobił błąd,
zdrowy borował ząb,
potem plótł, że nerwy, że to stąd.
W telewizorze pan
wykładał super plan,
znowu będzie gorzej, ja to znam.
Co mi tam - dajcie tylko żyć,
co mi tam - więcej nie chcę nic,
mam już dość, własne życie daje mi w kość.
Stale pnie się pod górę
moje życie, mój garb,
lecz mam taką naturę,
że co moje, to skarb.
"Nie wymagaj za wiele" -
słyszę w duszy ten głos,
kiedy chce ma niedzielę
ten, co kocha swój los.
Kręci się świata młyn,
miele spieniony płyn,
czas odpływa z nurtem, a my z nim.
Czy przewóz to, czy wóz,
zdrowy zachowaj luz,
oby kaktus ci na dłoni rósł.
Co mi tam - dajcie tylko żyć
co mi tam - więcej nie chcę nic,
mam już dość, własne życie daje mi w kość.
Stale pnie się pod górę
Stale pnie się pod górę
moje życie, mój garb,
lecz mam taką naturę,
że co moje, to skarb.
"Nie wymagaj za wiele" -
słyszę w duszy ten głos,
kiedy chce ma niedzielę
ten, co kocha swój los.
Parlando:
Kaktus na dłoni, jeśli tu będzie
zwyczajnie, przewidywalnie -
obrzydliwie nudno... normalnie.
Co mi tam - dajcie tylko żyć
co mi tam - więcej nie chcę nic,
mam już dość, własne życie daje mi w kość.
Stale pnie się pod górę
moje życie, mój garb,
lecz mam taką naturę,
że co moje, to skarb.
"Nie wymagaj za wiele" -
słyszę w duszy ten głos,
kiedy chce ma niedzielę
ten, co kocha swój los.